

**EUROPEISKA
UNIONENS RÅD**

**Bryssel den 29 maj 2013 (10.6)
(OR. en)**

10168/13

**FREMP 73
JAI 430
COHOM 99
JUSTCIV 139
EJUSTICE 53
SOC 386
CULT 65
DROIPEN 63**

NOT

från:	Ständiga representanternas kommitté (Coreper)
till:	Rådet
Föreg. dok. nr:	9944/13 FREMP 67 JAI 413 COHOM 97 JUSTCIV 128 EJUSTICE 50 SOC 348 CULT 64 DROIPEN 61
Komm. förslag nr:	9297/13 FREMP 48 JAI 345 COHOM 78 JUSTCIV 114 EJUSTICE 40 SOC 309 CULT 50 DROIPEN 50
Ärende:	Rådets slutsatser om grundläggande rättigheter och rättsstatsprincipen och om rapporten från kommissionen om tillämpningen 2012 av Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna

I. INLEDNING

1. Skyddet av grundläggande rättigheter inom en styrelseform som bygger på rättsstatsprincipen är en grundläggande princip bland de värden som binder samman Europeiska unionens medlemmar och ett centralt åtagande som alla medlemsstater gör vid anslutningen¹.

¹ I detta sammanhang är det till nytta att hålla i minnet de s.k. Köpenhamnskriterierna, de tre politiska kriterier som varje ny medlemsstat måste uppfylla för att ansluta sig till EU, nämligen 1) det politiska kriteriet: en institutionell stabilitet som garanterar demokrati, rättsstatsprincipen, mänskliga rättigheter och respekt för och skydd av minoriteter, 2) det ekonomiska kriteriet: en fungerande marknadsekonomi och förmåga att möta trycket från konkurrensen och marknadskrafterna inom unionen, 3) antagande av gemenskapens regelverk: förmåga att uppfylla de skyldigheter som följer av medlemskapet, inbegripet att ansluta sig till de mål som sammanhänger med den politiska, ekonomiska och monetära unionen.

Dessa grundläggande värden återspeglas i artikel 2 i fördraget om Europeiska unionen (EU-fördraget) enligt vilken Europeiska unionen bygger på de odelbara och allomfattande värdena respekt för människans värdighet, frihet, demokrati, jämställdhet mellan kvinnor och män, icke-diskriminering, solidaritet, rättsstaten och respekt för de mänskliga rättigheterna och medborgerliga friheter för alla personer på EU:s territorium. Dessa värden ska vara gemensamma för medlemsstaterna. De gör det bindande för alla medlemsstater att främja mångfald, icke-diskriminering, tolerans, rättvisa, solidaritet och jämställdhet mellan kvinnor och män. Att respektera och främja dessa värden är en central del i Europeiska unionens identitet. Det är värt att påminna om den exakta lydelsen av artikel 2 i EU-fördraget:

Unionen ska bygga på värdena respekt för människans värdighet, frihet, demokrati, jämlikhet, rättsstaten och respekt för de mänskliga rättigheterna, inklusive rättigheter för personer som tillhör minoriteter. Dessa värden ska vara gemensamma för medlemsstaterna i ett samhälle som kännetecknas av mångfald, icke-diskriminering, tolerans, rättvisa, solidaritet och principen om jämställdhet mellan kvinnor och män.

2. I rådets rambeslut 2008/913/RIF av den 28 november 2008 om bekämpande av vissa former av och uttryck för rasism och främlingsfientlighet enligt strafflagstiftningen fastställs en gemensam straffrättslig strategi i hela Europeiska unionen för kampen mot rasism och främlingsfientlighet. Detta rambeslut syftar till att se till att liknande allvarliga kränkningar utgör ett brott i EU:s medlemsstater och att effektiv, proportionerlig och avskräckande straffrättslig påföljd fastställs.
3. Unionen har också en stark lagstiftning mot diskriminering för att förbjuda direkt eller indirekt diskriminering på grundval av kön, sexuell läggning, ras eller etniskt ursprung. De relevanta direktiven (till exempel direktiv 2000/43/EG av den 29 juni 2000 om genomförandet av principen om likabehandling av personer oavsett deras ras eller etniska ursprung) innehåller dessutom ett uppdrag att inrätta ett eller flera organ för främjande av likabehandling av alla personer utan åtskillnad på grund av kön, sexuell läggning, ras eller etniskt ursprung.

4. Trots dessa tydliga lagstiftningsmässiga åtaganden kan en förekomst av extrema former av intolerans som ger anledning till oro fortfarande iakttas i Europa. Minnet bleknar och varje ny generation måste på nytt lära om faror och orättvisor som följer av intolerans och fördomar. Vid RIF-ministrarnas informella möte i januari 2013 diskuterade justitieministrarna frågan om grundläggande rättigheter och behovet av att bemöta intolerans, rasism, antisemitism, främlingsfientlighet och homofobi. Ministrarnas inlägg i diskussionen gav exempel på en rad frågor som kan väckas om skyddet av medborgarnas grundläggande rättigheter. I dessa ingår följande: hatbrott och straffrättsliga ingripanden för att bekämpa hatbrott; främlingsfientlighet, antisemitism och homofobi som sociala företeelser som kräver andra sätt att ingripa än med lagstiftning för att främja tolerans och acceptans; diskriminering vid anställning och vid tillhandahållande av varor och tjänster; i vilken grad offentliga institutioner, särskilt på området rättsliga och inrikes frågor, fungerar effektivt; åtgärder för integrering, särskilt av tredjelandsmedborgare; främjande av universella mänskliga rättigheter och jämställdhetsvärden.
5. Detta är centrala frågor för justitie- och inrikesministrarna eftersom deras grundläggande roll är att skydda enskilda personers rättigheter och se till att offentliga institutioner – däribland domstolar och brottsbekämpande myndigheter som de har särskilt ansvar för, men även offentliga organ i den offentliga förvaltningens övergripande system – fungerar effektivt och har tillgång till lagstiftning och andra verktyg och resurser som behövs för att arbetet ska löpa effektivt. Det finns en tydlig koppling mellan att bekämpa hatbrott å ena sidan och att främja jämställdhet eller kampen mot diskriminering å den andra.
6. Diskussionerna vid mötet i januari 2013 visade att idén med att inrätta en mekanism som ska stödja skyddet av grundläggande rättigheter och rättsstatsprincipen i medlemsstaterna på ett bättre sätt ytterligare kan övervägas. En sådan mekanism skulle utgöra en övergripande ram för att hantera dessa frågor på ett effektivt sätt. Den skulle kunna omfatta utbyte av bästa praxis, riktmärkning, utvärdering av resultat på ett objektivet och icke diskriminerande sätt och utformning av lämpliga rekommendationer och riktlinjer för åtgärder.

7. Vid mötet enades man om att kommissionen ytterligare bör överväga denna fråga bland annat genom att inleda ett brett offentligt samråd med regeringar och offentliga institutioner i medlemsstaterna, däribland nationella organ för mänskliga rättigheter och för främjande av likabehandling, det civila samhället osv., för att öka medvetenheten om och förståelsen för betydelsen av gemensamma värden, skyddet av de grundläggande rättigheterna för alla i Europa och rättsstatens roll, med beaktande av rapporten från kommissionen om tillämpningen 2012 av Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna.
8. Som ett inlägg i denna debatt organiserade ordförandeskapet en konferens i Dublin den 9–10 maj 2013 om skyddet av jämställdhet, grundläggande rättigheter och rättsstaten i EU.

På konferensen underströks vikten av att påminna om de värden som unionen är grundad på och att få dem att fungera för alla våra folk. Det primära syftet för den ursprungliga inre marknaden var att skapa ett nytt Europa som enligt Jean Monnets ord "är oundgänglig[t] för att bevara freden".

9. Det stod klart från inläggen och diskussionerna på konferensen att det ännu inte finns en klar enighet kring en samsyn om begreppet rättsstatsprincipen och hur omfattande dess täckning är inom medlemsstaternas styrelseformer. Utvecklingen av en sådan samsyn är en förutsättning för den framtida utvecklingen av effektiva reaktioner och av system för mätning på detta område. De väsentliga skillnaderna mellan olika akademiska och juridiska synsätt på hur frågan ska definieras beror på i vilken mån konceptet rättsstat ska förstås på ett "smalt" formalistiskt sätt eller på ett "brett" innehållsinriktat sätt. Den formalistiska synen rör enbart egenskaper som gäller procedurfrågor, tex. att lagen ska vara framåtblickande, allmän och säker, förekomsten av begränsningar av de offentliga institutionernas befogenheter och att de offentliga institutionernas sätt att fungera formellt ska följa lagen. Enligt denna definition erkänns att rättsstatsprincipen existerar även i länder som inte är demokratier och som inte erkänner enskildas rättigheter. Den innehållsinriktade definitionen betonar att innehållet, och inte bara den rättsliga formen, är viktigt och befattar sig med medborgarens rättigheter och skydd i praktiken och som avgörande resultat. Det är oskiljaktigt från demokrati, respekten för grundläggande rättigheter och likabehandling. Ordförandeskapet hävdar att artikel 2 i EU-fördraget innehåller denna andra, innehållsinriktade, definition och att det är den synen som historiskt har väglett unionens uppdrag.
10. Konferensens överläggningar visar att det i fördjupandet av arbetet på detta område finns ett krav på att inte bara behandla rättsstatsprincipen och skyddet av grundläggande rättigheter med en mer kraftfull och konsekvent tillämpning av den redan omfattande befintliga lagstiftningen på områdena jämställdhet, icke-hat och diskriminering i hela unionen, utan också – i syfte att minimera förekomsten av diskriminering och hatbrott vid källan – att hitta effektivare sätt att få till stånd större internalisering av centrala värden i fråga om mänskliga rättigheter och jämställdhet på medborgarnivå och institutionell nivå i hela unionen.
11. Det är viktigt att skapa samförstånd om vad som på ett systematiskt sätt måste göras för att skydda grundläggande rättigheter även i tider av djup ekonomisk kris och att främja rättsstatsprincipen samtidigt som man respekterar de nationella konstitutionella traditionerna i medlemsstaterna.

12. Denna nödvändiga debatt måste föras i samråd med en lång rad av berörda parter, bland annat medlemsstaterna, nationella organ för främjande av likabehandling, nationella institutioner för mänskliga rättigheter och det civila samhället. En samarbetsbaserad metod skulle öka legitimiteten hos unionen internt genom att bidra till att behandla frågor som verkligen berör medborgarna. Det skulle också öka unionens trovärdighet i den yttre dimensionen.
13. Konferensens deltagare stödde idén att inleda diskussioner om möjliga förhållningssätt som kan accepteras av alla medlemsstater och som kan ha en verklig positiv inverkan på vanliga medborgares liv på medellång sikt.
14. Europeiska unionens byrå för grundläggande rättigheter kommer att fortsätta debatten vid ett expertseminarium den 7 juni 2013 om utvecklingen av indikatorer för rättsstatsprincipen och grundläggande rättigheter.
15. Europarådet har en särskild roll när det gäller att bidra till inrättandet av gemensamma standarder på området mänskliga rättigheter och att förbättra effektiviteten hos de övervakningsmekanismer som inrättats genom den europeiska konventionen om skydd för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna och andra relevanta fördrag. Europarådet har parallellt en viktig roll när det gäller att samordna och utveckla synergier med andra nationella och internationella organisationer eller institutioner som arbetar inom samma område – FN, Organisationen för säkerhet och samarbete i Europa och Europeiska unionen, inklusive Europeiska unionens byrå för grundläggande rättigheter.

16. Då man ser på hur Europeiska unionen kan skydda grundläggande rättigheter och främja rättsstatsprincipen inom sitt ansvarsområde finns två viktiga överväganden att ta hänsyn till. Det första är att se till att man undviker överlappningar och uppnår synergier med Europarådets arbete i alla förfaringssätt kring dessa frågor som EU kan komma att anta. Det andra är det verkliga värdet för Europarådet och för de andra internationella organ som berörs i sitt arbete med att främja de universella värderingarna avseende mänskliga rättigheter av en samarbetsbaserad och systematisk metod med vilken Europeiska unionen kan möta de frågor som den ställs inför.
17. Ordförandeskapet vill påminna delegationerna om att den danska, finska, tyska och nederländska utrikesministern tillsände kommissionens ordförande en skrivelse där de tog upp behovet av att utveckla en ny och effektivare mekanism för att skydda grundläggande värden i medlemsstaterna, något som diskuterades vid mötet i allmänna rådet den 22 april 2013. I skrivelsen efterlystes att större vikt läggs vid att främja ett klimat där rättsstatsprincipen respekteras i medlemsstaterna. De fyra utrikesministrarna pekar också på den viktiga frågan om att säkerställa överensstämmelse mellan den inre och yttre dimensionen när EU vidtar åtgärder som rör frågorna mänskliga och grundläggande rättigheter, såsom Europeiska utrikestjänsten betonar, genom att understryka hur viktigt det är för unionen att i praktiken leva upp till våra gemensamma värden eftersom detta på ett grundläggande sätt skapar bilden av Europa och ger trovärdighet för Europa i hela världen.
18. Ordförandeskapet välkomnar också att Europaparlamentet har uppmärksammat kampen mot rasism, främlingsfientlighet, homofobi och hatbrott. I parlamentets resolution som antogs den 14 mars 2013 efterlyser Europaparlamentet en vittomfattande strategi för att bekämpa hatbrott, fördomsgrundat våld och diskriminering och intensifierande av sådana ansträngningar på europeisk och nationell nivå, särskilt om bättre uppgiftsinsamling, stöd till brottsoffer och uppmuntran till offren till att anmäla incidenter. Parlamentet upprepar också att det efterlyser en förstärkt ram för skydd av hbt-personer och bättre genomförande av nationella strategier för integrering av romer.

19. Kommissionens initiativ att lägga fram en resultattavla för rättskipningen² är ett intressant koncept som utgör ett välkommet bidrag till debatten. Det understryker också den ekonomiska betydelsen av rättsliga institutioner som arbetar effektivt med att skydda medborgarnas och företagens rättigheter.
20. I detta syfte betonar ordförandeskapet hur viktigt det är med en process i två steg. Denna process för debatt, diskussion och att väcka medvetande är väldigt viktig innan särskilda modeller eller metoder utvecklas och presenteras. Samrådsprocessen måste få tillräckligt med tid så att samförstånd kan nås kring en tydlig definition av de problem vi försöker hantera och av möjliga lösningar, däribland hur värdefullt det är med åtgärder på EU-nivå. På ett mycket brett plan är det två övergripande och relaterade teman som växer fram i de pågående diskussionerna: a) vikten av institutioner som fungerar effektivt på RIF-området och b) skyddet av allas grundläggande rättigheter, däribland ekonomiska friheter, som ett gemensamt värde.
21. Detta samarbete med medlemsstater, det civila samhället och dialog med medborgarna kring dessa teman kan bli mycket givande. Det är tydligt att kärnfrågorna i denna debatt måste övervägas noga och att alla överenskomna initiativ måste arbetas fram med lyhördhet och på ett sätt som respekterar de olika rättsliga traditionerna i medlemsstaterna och fördelningen av befogenheter mellan EU och medlemsstaterna.
22. Arbetsgruppen för grundläggande rättigheter, medborgerliga rättigheter och fri rörlighet för personer behandlade utkastet till slutsatser vid sina möten den 14 och den 23 maj 2013. Coreper godkände den 28 maj 2013 slutsatserna med några få mindre ändringar i punkterna 4 och 9.

² 8201/13 JAI 255 POLGEN 42 FREMP 37 COHOM 55 COMPET 189 CONSOM 60 DRS 63 EJUSTICE 26 ENV 274 FISC 67 MAP 25 MI 263.

III. SAMMANFATTNING

23. Mot bakgrund av ovanstående uppmanas rådet att anta slutsatserna i bilagan till denna not.

UTKAST TILL RÅDETS SLUTSATSER av den 6 juni 2013

om grundläggande rättigheter och rättsstatsprincipen och om rapporten från kommissionen om tillämpningen 2012 av Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna

RÅDET

SOM BETONAR att unionen, i enlighet med artikel 2 i EU-fördraget, ska bygga på värdena respekt för människans värdighet, frihet, demokrati, jämlikhet, rättsstaten och respekt för de mänskliga rättigheterna, inklusive rättigheter för personer som tillhör minoriteter; dessa värden ska vara gemensamma för medlemsstaterna i ett samhälle som kännetecknas av mångfald, icke-diskriminering, tolerans, rättvisa, solidaritet och principen om jämställdhet mellan kvinnor och män,

SOM ERINRAR om sina slutsatser av den 25 februari 2011 om Europeiska unionens råds roll för att garantera den konkreta tillämpningen av stadgan om de grundläggande rättigheterna³, sina slutsatser av den 23 maj 2011 om rådets åtgärder och initiativ för att genomföra Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna⁴, liksom om riktlinjerna för metodåtgärder för att kontrollera grundläggande rättigheters förenlighet vid rådets förberedande organ⁵,

SOM BEAKTAR gällande unionslagstiftning inom området rasism, främlingsfientlighet liksom antidiskriminering och SOM ÄR FAST BESLUTET att till fullo genomföra gällande lagstiftning,

SOM ERINRAR OM diskussionerna vid RIF-ministrarnas informella möte i januari 2013 om grundläggande rättigheter och behovet av att bemöta intolerans, rasism, antisemitism, främlingsfientlighet och homofobi genom att till fullo genomföra gällande lagstiftning och möjligen genom en övergripande ram som ska stödja skyddet av grundläggande rättigheter och rättsstatsprincipen i medlemsstaterna på ett bättre sätt,

SOM BETONAR vikten av ömsesidigt erkännande och förtroende bland medlemsstaterna för ett effektivt samarbete mellan rättsliga institutioner,

³ 6387/11 FREMP 13 JAI 101 COHOM 44 JUSTCIV 19 JURINFO 5.

⁴ 10139/11 FREMP 53 JAI 318 COHOM 131 JUSTCIV 128 JURINFO 30.

⁵ 10140/11 FREMP 54 JAI 319 COHOM 132 JURINFO 31 JUSTCIV 129.

SOM NOTERAR skrivelsen från utrikesministrarna i fyra medlemsstater som med kommissionens ordförande tar upp behovet av att utveckla en ny och effektivare metod för skydd av grundläggande värden för att ge mer tyngd åt främjandet av ett klimat där rättsstatsprincipen respekteras, samtidigt som man till fullo respekterar de nationella konstitutionella traditionerna, och som noterat inläggen i den efterföljande debatten i allmänna rådet den 22 april 2013,

SOM SÄTTER VÄRDE PÅ Europarådets centrala roll när det gäller att främja och utveckla mänskliga rättigheter, demokrati och rättsstatsprincipen och SOM BETONAR vikten av att samtidigt skapa synergier och undvika överlappning med Europarådets arbete,

SOM BEAKTAR diskussionerna vid ordförandeskapets konferens den 9–10 maj 2013 om skyddet av jämställdhet, grundläggande rättigheter och rättsstatsprincipen i EU,

SOM VÄLKOMNAR den viktiga roll som Europeiska unionens byrå för grundläggande rättigheter har när det gäller att tillhandahålla expertanalyser och oberoende analyser av grundläggande rättigheter inom ramen för dess befogenheter på detta område,

antar följande slutsatser.

a) Stadgan

1. Rådet har behandlat rapporten från kommissionen om tillämpningen 2012 av Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna och anser att en korrekt tillämpning av stadgan är en hög prioritet. Stadgan utgör ett viktigt inslag i Europeiska unionens struktur för skyddet av grundläggande rättigheter och är bindande för EU:s institutioner och medlemsstaterna när de genomför EU:s lagstiftning.
2. Rådet understryker hur betydelsefullt det är att EU:s institutioner och organ, liksom även medlemsstaterna, fullt ut följer stadgan när de tillämpar EU:s lagstiftning.

3. Rådet välkomnar Europeiska unionens domstols, liksom nationella domstolars, systematiska tillämpning av stadgan. Nationella domstolars alltmer omfattande tillämpning av stadgan är ett faktum, vilket återspeglar stadgans betydelse vid genomförandet av unionens lagstiftning och understryker vikten av att ta hänsyn till stadgan när unionslagstiftningen införlivas. Rådet anser att det är viktigt att följa utvecklingen av den rättspraxis som håller på att utvecklas och noterar det arbete som görs av byrån för grundläggande rättigheter med att offentliggöra regelbundna uppdateringar.
4. Rådet välkomnar fortsatt debatt om stadgan och dess tillämpning och förnyar sitt åtagande att varje år diskutera kommissionens årliga rapport om tillämpningen av stadgan på grundval av objektiva uppgifter och likabehandling av alla medlemsstater. Ansträngningarna ska ökas för att ta i bruk principerna och arbetsmetoderna i rådets tidigare slutsatser och riktlinjer som syftar till att se till att praktiska åtgärder vidtas vid varje nivå av lagstiftningsprocessen för att garantera förenlighet med rättigheter enligt stadgan genom rådets hela interna beslutsordning och att öka medvetenheten om stadgan inom rådet.

b) Andra frågor som rör de grundläggande rättigheterna

5. Rådet betonar vikten av Europeiska unionens anslutning till den europeiska konventionen om skydd för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna i det sammanhanget. Rådet understryker sitt engagemang för att föra denna process framåt och uppmanar kommissionen att lägga fram ett förslag om interna regler. Rådet välkomnar överenskommelsen på förhandlingsnivå av den 5 april 2013 och noterar att unionen har slagit fast att EU:s undertecknande av anslutningsavtalet är föremål för en rad interna politiska åtgärder och proceduråtgärder. Rådet betonar att EU:s anslutning till den europeiska konventionen om skydd för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna ytterligare kommer att öka enhetligheten för skyddet av mänskliga rättigheter i Europa, öka den rättsliga dialogen och förbättra samstämmigheten i rättspraxis.

6. Rådet erinrar om slutförandet av förfarandena för att anta ett flerårigt ramprogram 2013–2017 för Europeiska unionens byrå för grundläggande rättigheter⁶ och ser fram emot byråns styrelses utvärderingsrapport och rekommendationer enligt artikel 31.1 i förordning (EG) nr 168/2007 om inrättande av Europeiska unionens byrå för grundläggande rättigheter.
7. Rådet noterar med intresse diskussionerna vid ordförandeskapets konferens om jämställdhet, grundläggande rättigheter och rättsstatsprincipen den 9–10 maj 2013 i Dublin, där man betonade att det behövs ytterligare överväganden om hur man ökar medvetenheten om och förståelsen för hur viktiga grundläggande värden är, särskilt rättsstatsprincipen, genom att garantera skyddet av grundläggande rättigheter för alla i Europa genom en bred, ändamålsenlig debatt och dialog med alla berörda parter.
8. Rådet ser fram emot den kommande rapporten enligt artikel 10.2 i rådets rambeslut 2008/913/RIF av den 28 november 2008 om bekämpande av vissa former av och uttryck för rasism och främlingsfientlighet enligt strafflagstiftningen för att utvärdera hur effektiva EU:s gällande rättsliga normer för kampen mot hatbrott är.

c) Rättsstatsprincipen

9. Med tanke på att respekten för rättsstatsprincipen är en förutsättning för skyddet av grundläggande rättigheter uppmanar rådet kommissionen att i linje med fördragen föra debatten framåt om det eventuella behovet av och formerna för en samarbetsbaserad och systematisk metod för att ta itu med dessa frågor. Därför är det av avgörande betydelse att
 - i) se till att EU-institutioner och EU-byråer, medlemsstater och berörda institutioner på nationell nivå, däribland rättsliga myndigheter, människorättsinstitutioner, jämställdhetsorgan, ombudsmännen och det civila samhället samt berörda internationella institutioner kan bidra till den offentliga debatten eller på andra sätt fullgöra sina relevanta funktioner,

⁶ 10449/12 FREMP 81 JAI 366 COSCE 17 COHOM 122 OC 292.

- ii) utveckla en samsyn om vad varje initiativ inom detta område skulle medföra, däribland om de problem som ska angripas, liksom om frågor om metod och indikatorer,
 - iii) utnyttja alla möjligheter med befintliga mekanismer och samarbeta med andra berörda organ på EU-nivå och internationell nivå, särskilt med Europarådet med tanke på dess nyckelroll när det gäller att främja och skydda mänskliga rättigheter, demokrati och rättsstatsprincipen, för att undvika överlappning,
 - iv) fokusera på gemensamma universella värden och fastställa mervärdet av EU:s åtgärder och samordning,
 - v) överväga alla tänkbara modeller, betona behovet av synsätt som alla medlemsstater kan godkänna i samförstånd,
 - vi) se till att varje framtida initiativ på detta område som man kan komma att enas om ska gälla på ett sätt som medger insyn på grundval av objektiva sammanställda, jämförda och analyserade bevis och på grundval av likabehandling av alla medlemsstater, och
 - vii) se till att varje initiativ på detta område ska ha en verklig positiv inverkan på gemene mans liv på medellång sikt.
10. Rådet uppmanar kommissionen att under 2013 föra vidare processen för inkluderande dialog, debatt och engagemang med alla medlemsstater, EU-institutioner liksom alla berörda aktörer särskilt på grundval av de överväganden och tillvägagångssätt som föreslås i dessa slutsatser efter RIF-ministrarnas⁷ och allmänna rådets⁸ tidigare diskussioner.

⁷ Informellt möte mellan RIF-ministrarna den 18 januari 2013.

⁸ Mötet i rådet (allmänna frågor) den 22 april 2013.

11. Rådet ser fram emot att i sinom tid motta kommissionens synpunkter på slutförandet av denna dialogprocess, att arbeta tillsammans med kommissionen i denna process och att vid sina kommande möten ägna ytterligare uppmärksamhet åt det eventuella behovet av och de eventuella formerna för metoder eller initiativ som ska skydda grundläggande värden på ett bättre sätt, särskilt rättsstatsprincipen och de grundläggande rättigheterna för personer i unionen och som ska motverka extrema former av intolerans, såsom rasism, antisemitism, främlingsfientlighet och homofobi.
-